

MARIUS IORDĂCHIOAIA

**CINEVA MĂ CAUTĂ
PRIN VIAȚA MEA**



poeme

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2013

Cuprins

Pr. Constantin Sturzu,

Predoslovie la un manual de trezvie (acrostih) 11

PSALTIRE URBANĂ

<i>ruga paraliticului</i>	15
<i>invitație</i>	16
<i>dacă</i>	17
<i>catehism</i>	19
<i>nu-ți imagina, trăiește!</i>	21
<i>psaltirea urbană - fericit băiatul</i>	23
<i>un copil cu față la perete</i>	24
<i>dimineată urbană</i>	26
<i>după avort</i>	29
<i>primul ajutor</i>	30
<i>un progres evident</i>	31
<i>omul contemporan</i>	32
<i>duminica dimineața</i>	33
<i>iarna de pe urmă</i>	34
<i>moștenirea</i>	35
<i>educație sexuală</i>	37
<i>frumoșii din adolescența adormită</i>	39
<i>nu ucideți lumina!</i>	40
<i>Gică AfuiHristos</i>	41
<i>tânărul Pilat</i>	42
<i>o altă dimineață</i>	44
<i>foamea lumii</i>	46
<i>obiecte de iluminat</i>	47
<i>cum se sfărâmă capul șarpelui</i>	49
<i>întrerupătorul</i>	51
<i>mila</i>	53
<i>predică de Ziua Națională</i>	55
<i>graffitti</i>	56

INIMA LUMII

<i>cap plecat</i>	59
<i>rostul inimii</i>	61
<i>vindecare</i>	63
<i>nu mai e timp</i>	64
<i>viața de lângă viață</i>	65
<i>apologetică</i>	67
<i>trupul</i>	68
<i>cerșetorii</i>	69
<i>fericita înfrângere</i>	71
<i>utrenie</i>	72
<i>piatra teologală</i>	73
<i>un singur trup</i>	74
<i>după nuntă</i>	75
<i>lecția de anatomie</i>	76
<i>întrebarea întrebărilor</i>	77
<i>sfârșit de iarnă</i>	79
<i>mântuire</i>	80
<i>psalmul Ortodoxiei</i>	81
<i>rostul crucii</i>	82
<i>parfumul</i>	83
<i>și Dumnezeu a fost adolescent</i>	84
<i>de ce nu-L vedem</i>	85
<i>pelerinajul</i>	86
<i>daruri nedăruite</i>	87
<i>ortodoxia vremii noastre</i>	89
<i>cărturarul</i>	91
<i>euthanasie și euharistie</i>	92
<i>inimă fugară</i>	94
<i>slavoslovie</i>	95
<i>pustnicie</i>	96
<i>pieta</i>	97
<i>ce este rugăciunea</i>	99
<i>atotputernicie</i>	100
<i>inima lumii</i>	101

<i>adevărații eroi</i>	103
<i>întâmpinare</i>	104
<i>încă</i>	105
<i>potopul lui Hristos</i>	107
<i>isihia</i>	109
<i>încercarea</i>	111
<i>clepsidra</i>	113
<i>zori de inimă</i>	114
<i>nebunul Maicii Domnului</i>	116
<i>priveghere</i>	118
<i>isihia</i>	119
<i>jocul</i>	121
<i>Învățătorul</i>	123
<i>fereastra</i>	125
<i>îndemnare</i>	126
<i>Păsărarul</i>	127
<i>Effata! (Deschide-te!)</i>	129
<i>sfârșitul călătoriei</i>	131

NAȘTEREA ÎNGERULUI

<i>Cineva mă caută prin viața mea</i>	135
<i>ai milă Doamne...</i>	136
<i>cartea vieții</i>	137
<i>ieșirea din virtual</i>	138
<i>inventar</i>	140
<i>adevărata lume a oamenilor</i>	141
<i>puterea Mielului</i>	143
<i>telefonul</i>	145
<i>copilărie împlinită</i>	147
<i>sfârșit</i>	148
<i>liturghie</i>	149
<i>har</i>	150
<i>coborârea</i>	151
<i>poate cea mai importantă informație din lume</i>	153
<i>ieșirea</i>	155

<i>noapte bună, noapte...</i>	157
<i>o călătorie în jurul inimii</i>	158
<i>Evanghelia</i>	159
<i>după Împărtășanie</i>	160
<i>smerenia</i>	161
<i>aniversare</i>	163
<i>Lazăr</i>	165
<i>casea</i>	166
<i>clipa Adevărului</i>	167
<i>rugă înaintea unui paraman</i>	169
<i>identitate</i>	170
<i>perspectiva inversă</i>	171
<i>cine sunt eu</i>	172
<i>Omul din lună</i>	173
<i>revelația</i>	175
<i>duminica lui Cain</i>	177
<i>Campionul</i>	178
<i>bunul samarinean</i>	180
<i>întoarcerea</i>	181
<i>trei metanii lirice la Maica Domnului</i>	185
<i>cântec de copil</i>	187
<i>jurnal de tresăririri</i>	188
<i>când se face cu adevărat dimineață</i>	190
<i>scrisoare către poet</i>	192
<i>tristețe</i>	193
<i>chilia lui Dumnezeu</i>	194
<i>cine sunt</i>	196
<i>rugăciune</i>	197
<i>suffletul</i>	199
<i>fântâna Dragostei</i>	200
<i>lacrima care strigă</i>	202
<i>umilenie</i>	203
<i>evadarea</i>	204
<i>spovedania unui idiot</i>	205
<i>nașterea îngerului</i>	207

<i>suspin</i>	208
<i>smerenia</i>	209
<i>har</i>	210
<i>durerea durerilor</i>	211
<i>iuda</i>	212
<i>zidul și fereastră</i>	213
<i>îmbătrânesc</i>	215
<i>inițierea</i>	217
<i>capitulare</i>	219
<i>moarte?</i>	220

*Predoslovie
la un manual de trezvie
(acrostih)*

de Pr. Constantin Sturzu

Marius Iordăchioaia nu e poet, ci
altar, la care se aduc – prescură –,
rările lumii, ca să-nvățăm a liturghisi cu ele
iubirea ce-ascultă, șoptit,
urletele celor orbi, șchiopi, surzi
sau, mai ales, ale celor care-au muștit.

I-am oferit, de aceea, lui Marius,
o carte – un veșmânt pe care să-l îmbrace poezia lui,
rânduită a sluji lui Hristos, Domnului;
dar, el, deșirându-se din țesătura stofei bisericești,
al dintâi iese în stradă, își acoperă
creștetul cu un ștergar desprins dintr-un ziar, și
hălăduiește prin canale, prin școli și prin malluri,
săvârșind un
inventar al literelor de plumb depuse pe inimi
și-n goluri;
o, ce firească minune! cum din acea scriere în negativ,
măiestrit imprimată –
apăsată, cu inimă cuminecată, pe albul costeliv –,
izbucnește Însăși Lumina tiparului! Da. Marius
Iordăchioaia nu-i poet, nici
altar: e proscomidiar.

ruga paraliticului

duceți-mă la biserică, prieteni,
urcați-mă pe acoperișul ei aurit.
apoi spargeți-l și coborâți-mă
între cei ce l-au plătit.

mă vor înjura mă vor bate
mă vor scoate în șuturi afară
poate mă vor și blestema....

căci acum
în vremuri fără de iubire
poate ura lor sfântă

mă va mișca...

invitație

dacă vreți să simțiți că e duminică
vă rog să ieșiți din *faptul divers*
lăsați nimicul să vorbească
singur

aruncați toată grijile
abandonați știrile sportive
dezbrăcați-vă de toate modele
dați de pomană morții
locul din cimitir
goi părăsiți în grabă propriul destin
în cutia milei

și intrând în Biserică
deschideți nesfârșit brațele sufletului ca Hristos

și trageți adânc în piept
adânc până-n rădăcinile inimii
o gură de aer curat

o gură de aer fără rumoare fără cuvinte fără istorie
o gură de aer din cerul icoanelor

și-o să vă treziți
sărutând pe gură
Viața...

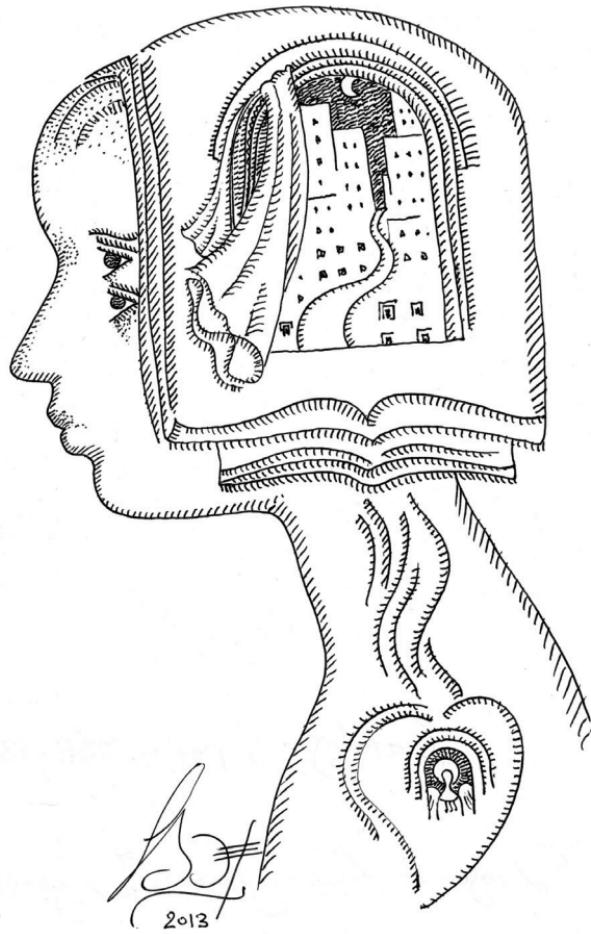
dacă

dacă într-o clipă
de adevărată luciditate
toată omenirea ar vedea
cine este adevăratul ei dușman

toate fabricile depozitele șantierele
magazinele farmaciile și hotelurile
toate instituțiile
s-ar închide

și-ar rămâne doar bisericile
să funcționeze să producă și să
livreze
non stop

Euharistie...



catehism

să nu ieși în stradă
fetița mea

strada e un cap de balaur
al orașului ce-șii
ademenește prada cu
inocența ta...

să nu ieși în stradă
draga mea

strada e un fragment
din labirintul unde oamenii
se
rătăcesc de
propriile inimi...

să nu ieși în stradă
comoara mea

strada
e o pădure de umbre
unde înveți să
respiri întunericul...

să nu ieși în stradă
iubirea tatii

chiar dacă strada te cheamă
cu visele și
șoaptele săngelui tău...

dar
dacă totuși trebuie să ieși
deschide mai întâi
Ușa
prin care intră
dragostea
în inima ta
și
urcă
pe cărarea îngustă ce
duce în Inima Ei:
de acolo
te las bucuros să
ieși în oraș

căci

orice stradă pe
care păsești cu Dumnezeu
tainic
se preschimbă
în Cale...

NAŞTEREA ÎNGERULUI

*mi-a rămas înima mică
și mă roade
când
trăiesc...*

Cineva mă caută prin viața mea

Cineva mă caută prin viața mea
mă așteaptă la colțul fiecărui gând
pe calea cuvintelor în casa fiecărei fapte
iertând și vindecând totul neîncetat
altminteri viața mea s-ar opri
inima n-ar mai bate...

cineva umblă prin viața mea
delicat și smerit ca însăși suflarea
așteptând să-L simt să-L aud să-L văd
să mă întorc o clipă cu toate simțurile în lăuntru
ca un orb gustând cu venele săngele din mine
să descopăr că are gust de lacrimi
iar cu ochii gustându-mi lacrimile
să simt gustul lor de Sânge

apoi fărâmă cu fărâmă adunând rămășițele cinei
ce neîncetă o frâng bătăile inimii
să aflu
gustul de dragoste al Vieții
care încă mă caută
prin viața mea...

ai milă Doamne...

ai milă Doamne... ai milă și mă scoate
din marea ce se zbate-n mine
să mă îinnece-n veșnica ei noapte...
întinde-mi funia vie de suspine
odgonul cel de lacrimi înnodate
cu picături din sângele Tău sfânt:
coboară-mi-l prin rana Ta din coaste
întinde-mi-l cu Taina prin Cuvânt

și prinde-mi inima până mai strigă
și nu se lasă rece
în Adânc...

Iar Tu...

Tu iar Te-ai dat furtunii să Te frângă
ca Țărmul eu să-L beau și să-L mănânc:
să nu mai fie mări de noapte-n mine
nici monștri ascunși în orice gând

ci-ngenunchiat în luntrea Crucii Tale
doar sarea milei
s-o adun
plângând...

cartea vietii

ochii mi se deschid
odată cu copărțile ei

urechile mele aud
doar când vorbește ea

doar cuvintele sale
dau gurii mele glas

și trupul meu are puls
doar câtă vreme îi întorc foile...

chiar sufletul meu îl întâlnește pe Dumnezeu
numai când cei patru evangheliști
mă coboară la El
prin spărtura
pe care a făcut-o ea

în podeaua

iadului...

ieșirea din virtual

chiar de la primul strigăt am fost conectat
cu câteva palme
la aparatul de Stat...

apoi văzând Statul că prea curând
n-am să mor
m-a dat în grija unui
televizor...

când am crescut destul de mare
m-au conectat la fabrica
de umplut monitoare...

și-așa existența mea ar fi curs
dând morții activitate
cerebrală și puls
dacă Biserică nu mi-ar fi adus
să gust viața lui Iisus
dacă n-aș fi mâncat și n-aș fi băut
carnea și sângele mâinilor
care m-au făcut
din dragoste și din lut...

și mâinile Lui infinit delicate
umblându-mi prin vene
m-au deconectat
de la
moarte...